

жълѣй да придобые, и отъ туй произлѣзватъ тѣзи двѣ злины: едно че, много-пжтя, като жълѣй да придобые повече, изгубва и онуй което има; и друго че, измжчванъ отъ пожеланіе да печели вынжги, не осѣща никаква наслада и отъ онуй що има. И тѣй, за да отбѣгнемъ тѣзи злины, трѣба съсъ врѣме да са приучимъ да бждемъ благодарны на добрини тѣ колкото имамы. Ако ли можемъ често да печелимъ още повече, праведно е да са стараймы да добывамы този доходъ, но не пакъ безъ мѣра да го жълѣймы, и да скѣрбимъ крайно, ако бы че не са добыймы до него.

б. Лакомство.

Лакомство то на' сѣкакъ вреди. Първо, многото ѣдѣне, многото піеніе, и удоволствіе то отъ вредителны ѣстія и питія, повреждатъ здравіе то, и много-пжтя на' повалятъ въ тежки болѣсти; защото болѣсти тѣ повече то происхождатъ отъ безредно то наслажденіе и продоволствіе на ѣстія та и питія та. Второ, многото ѣденіе и піеніе отеготяватъ ума и тѣло то, и ги направятъ неспособны за работа. Трете пакъ, лакомство то прави млозина да прахосватъ поголѣма та чясть отъ имота' си за ѣденіе и піеніе, и поради туй да испадватъ найподирѣ въ крайна нищета.

И тѣй трѣба пайпърво да приговарямы вынжги туй умно изрѣчніе: „Трѣба да ѣдемъ, за да живѣймы, а не да живѣймы за да ѣдемы.“ Подирѣ туй да са приучимъ, първо да ѣдемъ ѣстія здравы, второ да са въздържямы отъ вредителны, и трете отъ дѣца още да обржгвамъ да ѣдемъ отъ